

повече добрина-та е потъгнала тоя благороденъ любитель на искусство-то, а не неговото достоинство. *Л. Д. 1873 р. 199.*

Потъкъ *м. св.* потку: Захванала баба Божилица да накарва снаха си ту да мѣси — ту да попрѣде, ту да потъче, ту да опере и да простре. *З. 98.*

Потъмнѣхъ *м. св.* Потъмнѣвамъ *м. дм.* потемню, — яв. Бол.

Потънко *нар.* подробно: Да разказвамъ по-тънко. *Л. Д. 1872 р. 97.* (=изъ тѣнко).

Потънкость *с. жс.* подробность: Потънкостиѣ въ тия сѣ гвърдѣ мно така щото обикновеното перо е въ невъзможность да ги опише вѣрно. *Пс. 9, 84.*

Потѣнхъ *м. св.* Потѣ(ну)вамъ *м. дм.* 1) потону, тону; погрузь, — аюсь: Янка си потѣнхъ, вѣнец-ат ѣ илунѣхъ. *Д. 57, 33.* Куршумче-то потѣнва у вода-тѣ. *Л. Д. 1870 р. 159.* Гдѣ-то има съгласіе, тамъ и крушюмъ-тѣ по вода-тѣ плава; а гдѣ-то нѣма съгласіе, тамъ и крагуна-та потѣнва. *Ч. 141.* Хора, шейна, кучета — всиѣки бѣха потѣнали вече, и Орелъ са видѣ самъ самничекъ при Глечера. *Л. Д. 1876 р. 140.* Онзи приврѣмениятъ островъ ненадѣино ся потрѣси и малко по малко потѣваше въ морето до дѣ ся потопи. *Х. II, 11.* Плавай, който може да плава, а който е неоудѣланъ, — потѣвай! (*—geh unter!*). *Ри. 10.* Цѣ-дня дворъ е потѣналъ отъ години въ лайна. *Л. Д. 1876 р. 54.* Азъ вврѣвахъ все напрѣдъ, потѣналъ до колѣне въ вода. *ѡв. р. 130.* 2) — въ земята, провалясь въ землю: Дето си булче стоеше, Земя сѣ на две прерукна, И булче въ земя потѣна. *М. 51.* Уфъ! въ земята потѣнахъ сыромахъ. *Зк. 183.* 3) *переносно* погрязну, погрязаю: Селяне-тѣ (отъ Врътопъ) приличятъ на хора подывѣлы, прости и потѣнѣлы до шѣвъ въ суевѣрія и прѣдрасадѣцы. *Л. Д. 1869 р. 127.* 4) *объ очакъ* внасть, ввалиться: Що ти очи потѣнале, Що ти зѣби почернеле? *Пс. 2, 163.*

Потѣнване *с. с.* потопленіе: Да увардятъ геміята отъ потѣнваніето. *Р. А. 9.* Нима забрави че геміята ми потѣна? *Р. А. 12.*

Потѣпчѣ *м. св.* Потѣпч(у)вамъ *м. дм.* потопчу, топчу; попру, попираю: Сестрина обичъ потѣпка, Майчино млѣко погази. *З. 12.* Женытѣ ни нѣ продаватъ и ни потѣпкватъ честиѣта. *Х. I, 15.* Тамъ азъ видѣхъ, какъ потѣпкуватъ законъ оныѣ, кои то сѣ длѣжны со свое-то обхожданіе свято да го дрѣжжѣтъ. *Р. III.* Черковни-тѣ ни правдини потѣпкани беззаконно отъ цариградска-та патриархія. *Л. Д. 1876 р. 37.* Гдѣ-то жена-та ся почита еднакво съ мъжа, и гдѣ-то не сѣ потѣпкани нейны-ты естествены правдини. *Л. Д. 1873 р. 101.*

Потѣтрж *м. св.* поташу, цоволоку: Гаври, като младъ, не бѣ го